



REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

REPUBLIKA HRVATSKA
POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA

BROJ: FM-U-2513-3-100-15/18-13-1

PRIMLJENO: NEPOSREDNO - PREDANO POSTOM
..... dana 27-08-2018 20.....

UPRAVNI SUD U SPLITU

PRIMLJENO

10. 07. 2018

..... Prilogi: 1
..... Priloga: 1
..... Poslovni broj: Usz-984/17-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i Lidije Vukičević, te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Stipe Petrine iz Primoštena, Ruše 11, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, radi sukoba interesa, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 8 UsI-436/15-6 od 28. studenog 2016., na sjednici vijeća održanoj dana 23. ožujka 2018.

p r e s u d i o j e

Žalba se odbija i potvrđuje presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 8 UsI-436/15-6 od 28. studenog 2016.

Obrazloženje

Osporenom presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje točke II., III. i IV. izreke Odluke tuženika, broj: 711-I-1567-P-100/15-06-10 od 25. svibnja 2015. godine.

U pravovremenoj žalbi, tužitelj osporava presudu prvostupanjskog suda navodeći, u bitnom, da sud nije pravilno ocijenio ulogu tuženika te je pogrešno primijenio pravo jer je tuženik prekoračio svoje ovlasti kada je članove predstavničkog tijela izjednačilo s pojmom „dužnosnik u širem smislu riječi“. Smatra da pojam dužnosnika određuje članak 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa („Narodne novine“, broj: 26/11., 12/12., 124/12., 48/13., 57/15., dalje: ZSSI ili Zakon), u kojem se taksativno navodi tko su sve dužnosnici i tko ih imenuje, a članak 13. određuje što se smatra drugim poslovima dužnosnika te su ove odredbe međusobno povezane i sve se odnose na osobe iz članka 3. spomenutog zakona, kojima je jedino zabranjeno primanje dodatne naknade za obnašanje javnih dužnosti. Vezano za nadležnost tuženika, ukazuje na članak 30. Zakona prema kojem tuženik može donijeti mišljenje o tumačenju sukoba interesa, ali opet samo dužnosnika iz članka 3. Zakona. Opisuje situacije u kojima se tuženik, pri davanju ovih mišljenja, odnosi selektivno, što izaziva pravnu nesigurnost. Ukazuje na odredbe Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi („Narodne novine“, broj 33/01., 60/01., 129/05., 109/07., 125/08., 36/09., 36/09., 150/11., 144/12., 19/13.) koji u članku 31. predviđa naknadu za člana predstavničkog vijeća i koji smatra zakonom koji, kao lex specialis, ovdje treba primijeniti. Ističe da je sud usko tumačio odredbe o naknadi, a preširoko odredbe o tome tko je dužnosnik te dodaje da je važeći ZSSI ukinuo odredbu članka 21. st. 3. prethodnog Zakona o sprječavanju sukoba interesa, prema kojoj se odredbe o dužnosnicima odgovarajuće primjenjuju na sve osobe koje obnašaju javne dužnosti pa zaključuje da se odredba članka 76. stavak 1. točke 6. važećeg ZSSI odnosi samo

na javne dužnosti predviđene tim zakonom. Oспорava i pravilnost primjene odredbe članka 13. stavka 2. Pravilnika o načinu rada i odlučivanja Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa („Narodne novine“, broj: 105/14.), jer je mišljenja da je prema toj odredbi zadaća Povjerenstva utvrditi okolnosti može li dužnosnik koji profesionalno obavlja svoju dužnost obavljati druge poslove u smislu redovnog i stalnog zanimanja radi ostvarenja prihoda. Konačno ističe da dužnost vijećnika obavlja kao narodni predstavnik, a ne kao dužnosnik u smislu ZSSI. Predlaže uvažiti žalbu i riješiti ovu upravnu stvar.

U odgovoru na žalbu, tuženik osporava žalbene prigovore i žalbu u cijelosti te je predlaže odbiti. U odnosu na tumačenje pojma dužnosnik ukazuje na već izraženi stav ovog suda u presudi Usž-1482/15 te ističe da do primjene odredbe članka 7. ZSSI dolazi čim se ista osoba naplatno bavi dvjema javnim funkcijama od kojih je jedna dužnosnička. Pojašnjava da je tužitelj povredu Zakona počinio ne kao član Županijske skupštine, već kao dužnosnik-načelnik Općine Primošten.

Žalba nije osnovana.

Iz podataka spisa predmeta i žalbenih navoda proizlazi da činjenice utvrđene u ovom predmetu nisu sporne, već je sporna primjena materijalnog prava.

Napadanim točkama II., III i IV. Odluke tuženika odlučeno je da je tužitelj, istovremenim primanjem naknade za obnašanje dužnosti općinskog načelnika Općine Primošten u mandatu 2013. do 2017. i naknade za obnašanje javne dužnosti člana Županijske skupštine Šibensko-kninske županije, počinio povredu iz članka 7. podstavka d ZSSI te mu je izrečena sankcija obustavom dijela neto mjesečne plaće i naloženo da u ostavljenom roku ukloni uzrok postojanja sukoba interesa i o tome izvijesti tuženika.

Odlučujući povodom žalbe i u okviru žalbenih navoda ovaj Sud nalazi da prvostupanjski sud nije pogrešno primijenio materijalno pravo na utvrđene nesporne činjenice i da nije osnovan prigovor tužitelja da je Odlukom tuženika proširen krug dužnosnika na koje se primjenjuju odredbe ZSSI-a, jer je povreda utvrđena u odnosu na dužnosničku poziciju tužitelja kao načelnika Općine Primošten, a odlukom nije proširen krug dužnosnika i na poziciju člana predstavničkog tijela županije.

Za ocjenu odgovornosti tužitelja i time ocjenu zakonitosti odluke tuženika i prvostupanjskog suda odlučne su, odredba članka 3. stavka 1. podstavka 43. ZSSI, koja određuje obvezu poštivanja odredbi tog zakona i za dužnosnike-općinske načelnike, kao i odredba članka 12. ZSSI-a, kojom je propisano da dužnosnici koji za vrijeme obnašanja javne dužnosti primaju plaću za dužnost koju obnašaju ne smiju primati drugu plaću ni naknadu za obnašanje druge javne dužnosti osim ako je zakonom drugačije propisano. Ovo znači da kada općinski načelnik prima naknadu za tu dužnost, ne smije primati istovremeno i naknadu za obavljanje druge javne dužnosti, ako to nije izrijekom propisano, što ovdje nije slučaj.

Naime, odredba članka 31. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, prema kojoj član predstavničkog tijela ima pravo na naknadu u skladu s odlukom predstavničkog tijela, nije odredba posebnog zakona koji regulira sprječavanje sukoba interesa, već odredba koja načelno regulira mogućnost ostvarenja naknade za obavljanje javne dužnosti člana predstavničkog tijela, kada je i ako je tako određeno Odlukom tog predstavničkog tijela. Ostvarenje ove mogućnosti je u izravnoj suprotnosti s primanjem plaće za dužnosničku poziciju, sukladno odredbama ZSSI, koji je za ocjenu sukoba interesa dužnosnika *lex specialis*, kako je to pravilno utvrdio tuženik i prvostupanjski sud.

Prema tome, prvostupanjski sud je pravilno zaključio da iz cjeline zakonskih odredaba na koje se tuženik osnovano pozvao u osporenoj odluci, a kojima je reguliran krug dužnosnika, njihove naknade i obavljanje drugih poslova dužnosnika, proizlazi da je primanjem naknade za obavljanje dužnosti člana županijske skupštine, koja se opravdano

smatra javnom dužnošću, uz istovremeno primanje naknade za dužnosničku poziciju, tužitelj postupio protivno naprijed navedenim odredbama ZSSI.

I ovaj Sud nalazi da je namjera zakonodavca da pojam „druge javne dužnosti“ iz članka 12. i 13. stavak 1. ZSSI-a, obuhvaća osobe dužnosnika iz članka 3. ZSSI i sve osobe koje obavljaju javnu dužnost jer to proizlazi iz karaktera pravne osobnosti i javnih ovlasti tijela u kojima se ove dužnosti obnašaju, kao i iz načina imenovanja odnosno izbora i ovlasti samog obnašatelja javnih dužnosti, pa prigovor tužitelja u ovom pravcu nije osnovan.

Kraj takvog stanja stvari, Sud ne nalazi osnovanim prigovore tužitelja iz žalbe o nepravilno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju te nepravilnoj primjeni materijalnog prava, a niti povrede pravila postupka koje tužitelj posebno niti ne obrazlaže. Tužitelj pravilnost pobijane presude i rješenja tuženika osporava pozivajući se u biti na iste činjenice i dokaze na koje se pozivaju i javnopravno tijelo i prvostupanjski sud, ali ih drukčije tumači, dajući u stvari svoju interpretaciju primijenjenih zakonskih odredaba, što nije od utjecaja na zakonitost osporene presude.

Slijedom izloženog, trebalo je, temeljem odredbe članka 74. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16 i 29/17), žalbu odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu, 23. ožujka 2018.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić, v.r.

Za točnost otpavka – ovlaštenim službenik

